

Tussen hectische werkdagen en rustige zondagen liggen zaterdagdag als een zee van mogelijkheden. De start van het weekend: hoe verloopt die als je in het buitenland woont, en wat staat er zoal op het programma? **Deze week neemt Gert Van Dyck ons mee naar het Schotse dorpje Tain**, waar hij met vrouw en kinderen een leven tussen de dieren uitbouwt. Door **Maya Toebat**

Een zaterdagdag in Tain

WIE?

Gert Van Dyck gaf twee jaar geleden zijn job als ingenieur op en verhuisde naar het Schotse dorp Tain om schaapherder te worden. Dat deed hij in het kielzog van zijn vrouw Ann Van Eetvelt, die al sinds haar vijftiende elke zomer op Schotse boerderijen verbleef om schapen te helpen lammeren en er nu als veearts werkt. Ze wonen er met hun dochter Lotta en hun zoon Victor.

Kan je in het weekend langer in bed blijven liggen?

— 'Ik heb niet veel kans om uit te slapen. We hebben vier honden, een heleboel kippen en honderdvijftig schapen: die dieren wachten niet. Zeker in de zomer vertrek ik vroeg op pad om de schapen uit de bergen te halen. Op hete dagen beginnen we al rond 5 uur, omdat de honden het anders te warm hebben. Ze moeten bij wijze van spreken een marathon lopen om de schapen binnen te krijgen: dat gaat niet bij meer dan 25 graden.'

Wat zie je vanuit het slaapkamerraam?

— 'We wonen op het platteland in het noorden van Schotland. Tain ligt in de Schotse Hooglanden, al is het hier eerder glooiend en is er nog een beetje bevolking. Op een halfuur rijden sta je wel bij een van de grootste bergen van Groot-Brittannië. Het is fantastisch om zo dicht bij die ruige wildernis te leven. Het was vooral Anns grote droom om na haar studies in Schotland te gaan wonen en ik had weinig keuze: ofwel kon ik mee, ofwel bleef ik alleen achter. Maar sinds we hier zijn, ben ik ook helemaal verkocht.'

Zijn jullie al overgeschakeld naar een English breakfast?

— 'Nee, maar we eten wel veel meer havermoutpap dan in België. Onze dochter is daar in haar eerste maanden op grootgebracht. (lacht) Door in de landbouwsector te werken, gaan we ook bewuster om met ons eten. We eten alleen vlees van bevriende boeren en jagers, zodat we weten wat er mee gebeurt is. We wisselen ook veel uit met andere dorpingen: we delen onze eieren uit en krijgen groenten en fruit in ruil.'

Is zaterdagdag een rust- of een werkdag?

— 'In de week werk ik meestal als herder voor andere boeren. In het weekend maken we soms een uitstap, maar we houden ons vooral bezig met de boerderij die we zelf aan het opstarten zijn. Deze zaterdag gaan we onze lammeren verzamelen, sorteren en wegen, voor we ze verkopen aan het einde van het schapenjaar. Zulke dingen doen we met het hele gezin. Lotta helpt gewoon mee en groeit buiten op, wat goed is voor haar immuunsysteem.'

Jullie zoon Victor is pas geboren. Pakken Schotse ouders het anders aan?

— 'De kwaliteit van de kinderopvang is hier veel hoger. Zo zit Lotta meestal in de opvang met een begeleider voor twee kinderen. Bovendien kun je het moederschapverlof tot een jaar verlengen en toch een deel van je inkomen krijgen. Tegelijk kijkt men hier stereotieper naar het huishouden: de vrouw zorgt voor de kinderen en de man gaat werken. Nochtans pakken wij het

omgekeerd aan. Omdat ik flexibeler dagen heb en Ann carrière hoopt te maken in haar job, blijft ik vaker bij de kinderen.'

Hebben jullie daar een opvangnet?

— 'We kunnen minder rekenen op de steun van grootouders, maar we krijgen veel hulp uit het dorp. De eerste week na de geboorte van Victor heeft een collega van Ann Lotta afgehaald bij de opvang. Ook als ik in weekend aan het werk ben en Ann van wacht is, zijn er genoeg mensen die een paar uur op de kinderen kunnen passen.'

Jij bent herder, je vrouw is veearts: dan lijkt het belangrijk om het vertrouwen te winnen van de lokale gemeenschap. Was het makkelijk om aansluiting te vinden?

— 'We zijn net na eerste lockdown verhuisd, dus dat maakte het lastiger, maar dankzij onze jobs raakten we relatief snel betrokken bij de gemeenschap. Ann wist al dat ze de baan had toen we verhuisden en ik kom als herder veel op andere boerderijen. Bovendien is dit een wel grote regio, maar een best kleine gemeenschap, waar iedereen elkaar kent. Als de mensen je appreciëren, zullen ze je dus makkelijk terugvragen en voorstellen aan andere connecties.'

Wat is het grootste verschil tussen je leven in België en dat in Schotland?

— 'Vooral de levensstijl is anders: ik leef hier veel meer volgens het ritme van het licht en de dieren. In de winter is het vroeger donker en is er minder werk, terwijl ik in de zomer al van 's ochtends vroeg bezig ben. Bovendien voelt hier niets echt als werken. Na twee jaar lijkt het nog altijd alsof ik op vakantie ben. Ik mag elke dag met mijn beste vrienden, mijn bordercollies, op stap gaan naar hele mooie delen van Schotland en ik word er nog voor betaald ook.'

Hebben jullie een avondritueel?

— 'Zodra we klaar zijn met de lammeren, zullen we waarschijnlijk de kinderen eten geven en de honden trainen. Als het donker is, doen Ann en ik meestal wat papierwerk. Dat zijn onze dates (lacht): we zitten samen met een glas wijn en proberen knopen door te hakken, bijvoorbeeld over het volgende schapenjaar. Er is geen gebruiks aanwijzing over hoe je een goede boerderij kunt opstarten, dus we moeten ons eigen systeem zoeken. Het is heel tof dat we dat samen kunnen doen.'

EEN WOORDJE SCHOTS 'WHAT'S FOR YOU, WON'T GO PAST YOU'

Als jong gezin met veel plannen en dromen hebben we deze uitdrukking al vaak gehoord. Het zou plezant zijn als wij meteen een eigen boerderij hadden, maar zo'n opstart kost tijd. Dit is waar de Schotten in geloven: als je iets echt wilt, werk er dan hard voor, maar heb vervolgens geduld. Uiteindelijk zal het juiste op je pad komen. En als je een kans mist, dan was dat niet de juiste kans voor jou.' ◀